

DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

setkávání

11 listopad
2011
ročník XXI.

Naše současná česká společnost je politicky, názorově, etnicky, kulturně i sociálně pluralitní. Z této její pestrosti přirozeně vznikají napětí. Jsme však zneklidněni tím, že tato napětí jsou doprovázena projevy intolerance a někde už dokonce přerůstají v otevřené konflikty a násilí. Politická kultura hrubne a nebezpečně nahrává šířitelům skupinových předsudků a ideologie nenávisti.

Pokračování na 3. straně.

Biskupové uložili ostatky svých předchůdců

Ostatky čtyř českobudějovických biskupů se v sobotu 22. října po roce vrátily do nové zrekonstruované hrobky na hřbitově sv. Otýlie v Českých Budějovicích. Vedle sebe byly uloženy ostatky Mons. Martina Josefa Říhy (1839-1907), Mons. Josefa Antonína Hůlky (1851-1920), Mons. Šimona Bárty (1864-1940) a Mons. Josefa Hloucha (1902-1972).

Zádušní mši sloužili 11 hodin českobudějovický biskup Jiří Paďour a světící biskup Pavel Posád. Po mši slavnostně uložili ostatky biskupů do hrobky. „*Biskup je svědkem doby, ve které působil,*“ uvedl Jiří Paďour. „*Všichni jsme limitováni ve smrti, ale kdo zemřel ve víře, nezemře na věky.*“

Mezi přítomnými byli i příbuzní jednoho z biskupů, kteří přijeli z Moravy. „*Babička byla sestrou biskupa Josefa Hloucha,*“ prozradil jedenašedesátiletý Pavel Zbořil. „*Jezdili jsme za biskupem často, zvláště když byl internován v Koclířově. Ublížil mu krajský církevní tajemník, který s ním měl spor krátce před biskupovou smrtí,*“ připomíná Pavel Zbořil smutnou kapitolu církve za komunismu. „*Byli jsme zvyklí, že naše církev strádala za nacistů i za komunistů, ale vždycky jsme drželi pohromadě,*“ připomněl těžké doby mons. František Sobíšek (91 let), který byl vysvěcen na kněze ještě před příchodem Josefa Hloucha do diecéze v roce 1947. (rag)

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Domov Matky Vojtěchy	4
Otec Karel Fořt - jubilant, monsignor, optimista a pamětník	5
Otec Karel ze Svobodné Evropy slavil devadesátku	6
Pout' k sv. Vintří za duchovní a společenskou obnovu našeho kraje	7

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Podzimní víkend pro dívky v Nové Cerekvi ...	8
Podzim v sušické farnosti	8

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pracovnice Charity přivezly z Afriky další děti k adopci	9
Večer s nádechem Izraele	9
Kurzy poradny pro cizince a migranty	9

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Pout' k sv. Anně - první společný výlet	10
Víkendové setkání na chatě Lipová	10
Setkání tří zemí	10
Setkání studentů VŠ na Ktiši	10

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Světlo se šíří světem	11
Poutní cesta do Vatikánu	12
Draci nad Klokoty	12
Z klokotské kroniky	13

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Biskup Pavel Posád zavítal do Slabčic	14
První listopadová sobota na Klokotech	14
Hubertská mše na Klokotech	15
Setkání oblátských asociovaných	15
Jihočeské kostelíky	16
K čtení doporučujeme	18
Nakladatelství Paulinky	18

Příští číslo
vyjde 12. 12. 2011.

Uzávěrka je 2. 12. 2011.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Pokračování z 1. strany.

V této situaci bychom chtěli nabídnout svou vlastní zkušenost. Už delší dobu se konají pravidelná setkání představitelů židovských, křesťanských a muslimských společenství v naší zemi. Naše zkušenost ze vzájemného dialogu je nadějným znamením toho, že i v současné situaci je možné nalézt etické hodnoty, na nichž se dokážeme shodnout. Chceme však nejen prohlubovat své vzájemné vztahy, nýbrž jsme také připraveni přispívat ke kultivaci etické, a tím i politické atmosféry v naší společnosti.

Z Prohlášení představitelů židovských, křesťanských a muslimských společenství v ČR

Půda Husitské teologické fakulty UK je již druhý rok místem setkávání představitelů abrahámovských tradic. Zastoupena je církev katolická, nekatoličtí křesťané, islám, judaismus, do skupiny patří i religionisté. Cílem jejich setkávání není primárně mezináboženský dialog o věrouce, ale vztah vůči společnosti. Vzájemná odlišnost zastoupených náboženství je bezesporu veliká, existuje však mnoho zásad, na kterých se shodují a mohou vůči společnosti vystupovat společným hlasem.

(www.kardinal.cz)

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

15. 11.	(út)	České Budějovice , biskupství – Setkání vikářů (9.30 hod.) a kněžské rady (13 hod.) – oba biskupové
18. 11.	(pá)	České Budějovice , sv. Vojtěch – Mše sv. pro Proglas (18 hod.) – biskup Pavel
19. 11.	(so)	České Budějovice , klášterní kostel – Setkání pomocníků v pastoraci (9.30 hod.) – oba biskupové
Český Krumlov - Rekolekce pro varhaníky (17 hod.) – biskup Pavel
20. 11.	(ne)	České Budějovice , klášterní kostel – Slavnost Ježíše Krista Krále (9 hod.) – biskup Jiří
21. 11.	(po)	České Budějovice , klášterní kostel – Poutní mše sv. (17 hod.) – oba biskupové
24. 11.	(čt)	Praha-Vinoř – Zasedání Sekce pro mládež ČBK – biskup Jiří
České Budějovice , biskupství – Setkání se zasvěcenými vdovami (10.30 hod.) – biskup Pavel
25. 11.	(pá)	Praha-Vinoř – Zasedání Sekce pro mládež ČBK – biskup Jiří
Velká Bíteš – Rekolekce – biskup Pavel
26. 11.	(so)	České Budějovice – Posvěcení vánočního stromu na náměstí (16.30 hod.), mše sv. v klášterním kostele (17 hod.) – biskup Jiří
Velká Bíteš – Rekolekce – biskup Pavel
27. 11.	(ne)	České Budějovice , klášterní kostel – Mše sv. na 1. neděli adventní (9.30 hod.) – biskup Jiří
České Budějovice , klášterní kostel – Mše sv. na 1. neděli adventní (11 hod.) – biskup Pavel
29. 11.	(út)	České Budějovice , klášterní kostel – Kněžský den – oba biskupové
1. 12.	(čt)	Praha , Arcibiskupský seminář – Mše sv. pro bohoslovce – biskup Jiří
6. 12.	(út)	České Budějovice , klášterní kostel – Mše sv. (17 hod.) – biskup Jiří
7. 12.	(st)	České Budějovice - Zasedání sekce pro mládež ČBK – biskup Jiří
8. 12.	(čt)	České Budějovice , klášterní kostel – Mše sv. (17 hod.) – biskup Jiří
13. 12.	(út)	České Budějovice , biskupství – Postgraduál – oba biskupové
Lomec - Fatimský den (17 hod.) – biskup Jiří

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Domov Matky Vojtěchy

V Prachaticích, v areálu Hospice sv. Jana N. Neumanna probíhají čilé stavební práce. Pod rukama stavební firmy před očima roste nová velká budova. Vyrůstá zde domov se zvláštním režimem – specializované zařízení pro osoby s Alzheimerovou demencí. Jeho zřizovatelem a brzkým provozovatelem je občanské sdružení Hospic sv. Jana N. Neumanna. Nese název Domov Matky Vojtěchy. Proč? Na počest osobnosti, jež v tomto místě působila. Vojtěcha Hasmandová, vlastním jménem Antonie, byla řádovou sestrou boromejkou, představenou v Prachaticích. Za totality, v 50. letech minulého století, zde ukrývala v klášteře kněze – řeholníka, který unikl komunistické StB při přepadu mužských klášterů. V roce 1952 byla zatčena a nespravedlivě odsouzena za smyšlenou velezradu...

Po amnestii v roce 1960 ji generální představená poslala do komunity ve Vidnavě na severní Moravě, aby nebyla na očích tajné policii. Tam strávila deset let. V roce 1970 byla zvolena generální představenou kongregace, což se opakovalo ještě dvakrát. Téměř osmnáct let, kdy stála v čele kongregace sester boromejek, je provázáno jejím úsilím o uvedení do řeholního života směrnic II. vatikánského koncilu v těžkých dobách totality, péčí o tajná povolání (vypěstovala jich na 50), materiální i duchovní pomocí kněžím, bohoslovcům, bývalým spolupřevězníkům.

Zemřela v roce 1988 v pověsti svatosti. V současné době se ve Vatikánu připravuje proces jejího blahorečení.

Hrubá stavba nesoucí jméno statečné ženy, by měla být hotova do konce letošního roku. Během jara roku 2012 budou probíhat dokončovací práce. Zahájení provozu je plánováno na říjen či listopad 2012. Hodnota díla činí 47

Stav v září 2011

Logo Domova Matky Vojtěchy

mil. Kč. Z toho 27 mil. pokrývá dotace z evropských strukturálních fondů, dalších 20 milionů jsme získali formou jiné dotace. K otevření pak chybí částka již „jen“ 5 mil. korun potřebná na vnitřní dovybavení, pomůcky atp., o které jednáme s představiteli Jihočeského kraje a dalšími subjekty.

Cílem projektu je vybudovat a provozovat specializované zařízení se zvláštním režimem pečující o lidi s různými druhy demencí, především s Alzheimerovou chorobou. Režim v tomto zařízení je přizpůsoben specifickým potřebám těchto osob a bude zde zajištěna zdravotní péče dle doporučení České al-

M. Vojtěcha

Říjen 2011

zheimerovské společnosti. Motivem budování domova je značná poptávka po tomto druhu péče. Počet lidí s demencemi prudce roste zejména díky prodlužování střední délky dožití. Jinými slovy řada lidí do této choroby „doště“ díky lepší zdravotní péči a kvalitnější výživě, čili zvyšování životní úrovně. Situace v péči o nemocné Alzheimerovou chorobou se v ČR stává kritickou a ani v našem kraji situace není dobrá. Jihočeský kraj má nedostatečnou kapacitu zařízení, jež by pečovala o jeho obyvatele s demencemi. Nárůst výskytu demence vyvolává široké obavy zejména kvůli tomu, že nejde jen o velký lékařský problém, ale také společenský a ekonomický. Ošetřování těchto lidí výrazně zatěžuje zdravotní systémy a připraveny jsou na to jen nejrozvinutější země.

Ani sto let po odhalení této degenerativní nemoci není k dispozici lék, který by onemocnění vyléčil, současně možnosti farmakoterapie vedou pouze k oddálení rozvoje onemocnění, a to jen tehdy, pokud jsou léky nasazeny včas. Proto je důležité poskytnout nemocným dobrou ošetrovatelskou péči a možnost prožít důstojný a kvalitní život a v pokročilých stádiích zajistit kvalitní ošetrovatelskou a paliativní péči.

Kapacita budovaného zařízení je 26 osob. Pokoje jsou jedno a dvoulůžkové. Zaměstná několik desítek pracovníků a společně se stávajícím hospicem celkový počet zaměstnanců bude vyšší než sto. V tento čas již přijímáme žádosti o zaměstnání, ze kterých budou noví zaměstnanci vybíráni v květnu příštího roku. Jedná se o pozice: vedoucí domova, sociální pracovník, zdravotní sestra, pracovník v sociálních službách - přímá obslužná péče („ošetřovatel“), pracovník v sociálních službách - „ergoterapeut, arteterapeut“, recepční, uklízečka. Učítáte-li volání pomáhat druhým, pak na našich webových stránkách naleznete formulář žádosti o zaměstnání s podrobnějšími pokyny. Budeme rádi, pokud naše řady rozšíří poctiví a hodní lidé, kde křesťanství přetavujeme skutky v ostrůvek „pozitivní deviance“.

(více info na www.alzheimerpt.cz)

PhDr. Robert Huneš, ředitel hospice

Římskokatolická farnost Třeboň

zve na jednodenní

ADVENTNÍ OBNOVU
v sobotu 10. prosince 2011

přednáší

P. Lev Eliáš, OFM Cap.

téma: O eucharistii

začátek v 9 hod. na děkanství,
zakoňčení mši sv. od 14 hod.

Občerstvení a oběd zajištěn.

Otec Karel Fořt (*90), jubilant, monsignor, optimista a pamětník

„Stáří má mnoho nepřijemností, to je samozřejmé. Když člověk včas neumře, je pak starý. Potřebuje vozíček, pomoc druhých, mnoho věcí si nemůže udělat sám.“

Jsem rád, že jsem se dožil tolika let. Člověk se může podívat zpátky na svůj život. Dokud je kněz v aktivním životě, nemá moc času se zastavovat, pořád něco dalšího přichází a ne všechny starosti jsou duchovní. Stará se o kostel, o lidi, auto... A já když mám těch 90 a dívám se zpátky, je to velmi útěšné. Mohu se vrátet k tomu, co jsem lidem říkal. Čeho všeho jsem se dožil, jakých úžasných událostí, kolik a jakých lidí jsem potkal! Jsem šťasten, že jsem se dožil nejen tolika let, ale také této doby. Podívejme se např. na Svatého otce, při návštěvě Německa se setkal s nejvyšším evangelickým biskupem Německa v klášteře, kde žil Martin Luther. To by bylo za mého mládí neslýchané. Nebo jsme před chvílí jeli přes hranice, přes ně jsem léta nesměl, pak byly kontroly a dneska?“

Otec Karel na Lomci (13. 10. 2011)

Již 12 let prožívám v Mnichově blízkost otce Karla. Znáám jeho historky a názory na mnoho věcí.

Jeho život:

1921-48: dětství a mládí ve Skočicích, Horažďovicích, studium ve Strakonici a Českých Budějovicích;

1948-50: krátké, přesto nezapomenutelné kaplanské působení ve Vimperku a na Šumavě;

1951-60: útek přes hranice do Německa, misionář v Alžírsku;

1960-89: duchovní služba v Německu, Rádio Svobodná Evropa, spolupráce s otcem Křišťálem-dr. Alexandrem Heidlerem;

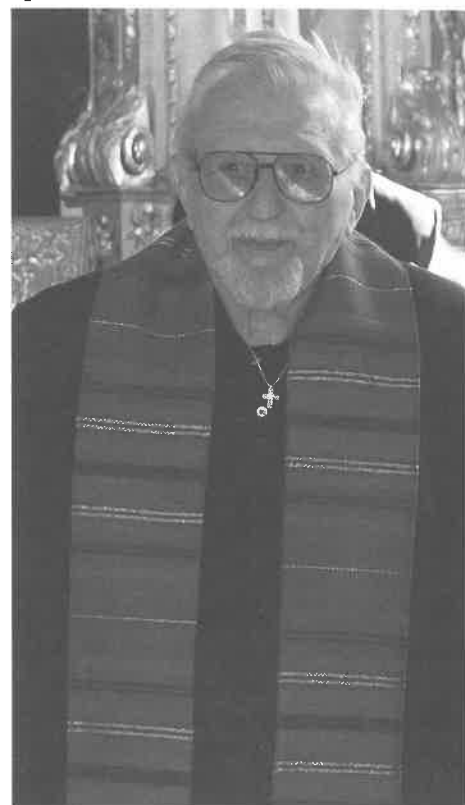
1989-dodnes: Mnichov – České Budějovice
O mnohém píše ve své knize „Život voněl člověčinou.“ Je to čtivá, vzácná a ušlechtilá kniha.

Otec Karel má **výbornou paměť**. Ví dopodrobně, jak to bylo v jeho dětství a mládí, přesně si pamatuje osoby, které v životě potkal, situace, které prožil. Dokáže hodiny a hodiny úžasně vyprávět příběhy a zážitky ze svého života – vždycky doslova stejně, jako by to četl.

Potkali jsme se s P. Františkem Kohlčkem na Lomci. Oba pamětníci vzpomínali na jednoho kněze, který byl za války uvězněn. Podrobnosti si každý však pamatoval jinak a nikdo z nich nechtěl od své verze ustoupit. Karel byl z toho téměř nešťastný: „Vím, že to bylo takhle!“ Občas mu říkám: „Vy si toho pamatujete tolik a s takovými podrobnostmi, že tím až trpíte.“

Velkorysost – v práci, vůči druhým, ohledně peněz. Mnohokrát mi řekl: „Všechno dobré, co tě napadne, není možné uskutečnit.“

Když jsem mu jednou přinesl měsíční „vyúčtování“, co jsem z jeho peněz financoval a podpořil, hodil papír na zem se slovy: „S tím

Mons. Karel Fořt při letošním svátku sv. Václava v Mnichově

mě nezdržuj, vždyť víš, o co mi jde. Na věčnost si nic nevezmu.“

Občas přijde řeč na toho nebo jiného: „Neptám se na podrobnosti rodinného života, nechci druhé uvádět do rozpaků.“ Už dávno jsem slyšel, že mu někteří přezdívali „Karel dobrotivý.“

Realista na druhou. Pokaždé, když se vracím z pohřbu, slavnosti nebo jiného programu, překvapivě nenechám na druhém „suchou nit.“ „Vidíš, na hřbitově bylo 200 lidí, v kostele je jinak farář nevidí. A on si tam u hrobu mluví pro sebe, slyší ho pár nejbližších. Koupil jsem pro biskupství a farnosti několik sad megafo-nů – a ty leží v kanceláři.“ – „To není kritika, ale musíme vidět věci tak, jak jsou.“

„Farář počítá jen lidi v kostele, je jich 10, 20. V létě přijedou tisíce turistů na Lipno nebo jinam na Šumavu! Proč pro ně farář neudělá setkání, nezajde za starostou, neosloví ty, co mají dovolenou a čas? V létě z Afriky přijel do Vimperku Otec Jaroslav, se starostou zorganizovali ples, vybrali spoustu peněz pro jeho působení. Všichni byli nadšení! Proč ti ostatní dřepí na farách a nedělají nic – promiň, ne všichni jsou takoví, ale vždyť to vidíš sám.“

Evangelium – Pokud bychom si mysleli, že v 90 letech je člověk pasivní důchodce, tak to u otce Karla neplatí. Velmi často přemýšlí a bojuje za to, „jak to těm lidem říct, jak jim přiblížit Krista.“

„Ta naše víra je hrozně složitá. Mohamed dal lidem čtyři věty, sloupky islámu. Když k nám

Pokračování na 6. straně.

Pokračování z 5. strany.

přijde dospělý a chce se nechat pokřtít, dáme mu katechismus s tisíci paragrafy.“

Proto otec Karel vydal tiskem takzvané „minievangelium“, malý červený dvojlístek, kde jsou věty: „Miluj Boha nade všechno. Miluj bližního svého, jako sebe samého.“

Dbá na sebe, nechce být přítěží svému okolí.

Přes svůj vysoký věk je dodnes velmi samostatný, má svůj denní přísný (skautský) řád, dodnes si sám vaří, přijímá jen drobné služby. Pracuje, modlí se, čte, přemýšlí. Obléká se necírkově - s elegancí a noblesností, která je tváří lásky. Jeho velká témata jsou: Svátí Cyril a Metoděj a poutní místo Ellwangen; sv. Gorazd a Horažďovice; čas 2. světové války a Adolf Hitler, kterého za totálního nasazení osobně potkal. Velmi rád druhé hostí, pozve je na dobré jídlo, řekne mi, ať koupím květinu. Má na Práchni nad Horažďovicemi hrob, před notářem podepsanou závěť.

Nedávno mi řekl: „Na co čekám? Samozřejmě na smrt, těším se. Uvidím Krista, kterému jsem vždy věřil. Setkám se se svými rodiči, blízkými, spoustou lidí, které jsem potkával.“

8. listopadu 2011 se dožil 90 let. Živí!

Jsem za život vedle něho Bohu vděčný.

P. Slávek Švehla, český farář v Mnichově

Vikariátní úřad Český Krumlov
a Sdružení pro liturgickou
hudbu Černice

vás zve na

IV. ročník semináře sakrační hudby

*Hudba a liturgie – Liturgická
hudba v Českém Krumlově
napříč staletími*

v sobotu 19.11.2011

PĚVECKÝ SEMINÁŘ
15 hod. v kapli sv. Václava
v Českém Krumlově
lektor: Marie Balková

KONCERT
DUCHOVNÍ HUDBY
17 hod. v kostele sv. Víta
v Českém Krumlově
duchovní slovo:
Mons. Pavel Posád

Otec Karel ze Svobodné Evropy slavil devadesátku

Mons. Karel Fořt oslavil v listopadu devadesát let. Ve čtvrtek 3. listopadu mu na jeho besedu do českobudějovického kulturního domu Metropol přišli poblahopřát jak světití biskup Pavel Posád, tak primátor Juraj Thoma a skauti.

Karel Fořt (nar. 8. listopadu 1921) byl za války vězněn gestapem za svou skautskou činnost. Po válce byl vysvěcen na kněze a sloužil ve Vimperku. Měl na starosti šumavské vesnice s původně německým obyvatelstvem. V roce 1950 mu hrozilo zatčení, tak utekl přes hranice se dvěma kamarády do Německa. Působil na misiích v Alžíru, pak přišel do Německa, kde se staral o českou exilovou komunitu. V Mnichově vedl náboženské vysílání Radia Svobodná Evropa, z éteru byl znám jako Otec Karel. V současné době žije střídavě v Mnichově a v Českých Budějovicích-Sučném Vrbném. O svém životě vydal před několika lety s redaktorem Janem Paulasem knížku *Život voněl člověčinou*. (rag)

Mons. Karel Fořt s českobudějovickým primátorem Thomou (nahore) a skauty z českobudějovických oddílů.

Pouť k sv. Vintříři za duchovní a společenskou obnovu našeho kraje

Sv. Vintř (955-1045) byl ve své době velmi významným šlechticem s vazbami na císařský dvůr Jindřicha II. Byl snad i kmotrem knížete Břetislava a každopádně diplomaticky působil mezi oběma panovnicemi. Zhruba v polovině života pocítil volání k mnišskému životu a po několika oklikách složil v benediktinském klášteře v Niederalteichu věčné sliby. Záhy na to v r. 1011 zakládá poustevnu a posléze klášter v Rinchnachu, aby poté pokračoval dál na sever, kde působil na české straně Šumavy a kde také podle pověsti umírá r. 1045 ve své poustevně na Březníku u Dobré Vody.

V Německu a hlavně v Bavorsku je úcta k tomuto světcovi dodnes velmi živá, o čemž svědčí i množství Guntherů a Güntrů každého stáří. Na rozdíl od Německa Vintřův kult v našich zemích není příliš rozšířený. Tento světec ještě pořád doplácí na stále znovu a znovu citovaný omyl Františka Palackého, který ho označil za zrádce a špiona, jenž přivedl německé vojsko do Čech. V posledních dvaceti letech však začala ožívat úcta k němu zvláště na Šumavě, kde se prosazuje jako patron novodobého sblížení Čechů a Němců, stavitel mostů mezi východem a západem. Toto pojetí je velice blízké skutečné postavě sv. Vintře, který během svého života uhlazoval vztahy mezi císařem a českým knížetem a zároveň vymýtil a prošel mnoho cest a postavil bezpochyby i mnoho mostů. Pouť k tisíciletému výročí založení kláštera a obce v Rinchnachu organizoval P. Tomas van Zavrel, farní vikář v Sušici s pomocí pana Václava Volence, správce Domu sv. Vintře v Dobré Vodě. Poutníci chtěli vyprosit Vintřovu přimluvu pro celý kraj, lidem na obou stranách hranice, prosili za duchovní a společenskou obnovu svého kraje, za sousedské a přátelské soužití Šumaváků obou národností a za zhojení všech ran a bezpráví, která jsme si v minulém století navzájem uštědřili.

Po dvou dnech deště a mnohde i sněhu se mraky začaly nesměle trhat a místy vyhlédlo i slunce. Dva autobusy s osmdesáti poutníky ze Sušice, Kašperských Hor, Hartmanic, ale i z Velhartic a dokonce i z Tábora vyjely v časném ránu směrem k Železné Rudě. Před desátou dojely do Rinchnachu, právě včas, aby poutníci viděli velký průvod místních spolků s korouhvičkami a pak se všichni usadili v kostele sv. Jana Křtitele před započatím slavnostní bohoslužby, kterou sloužil biskup pasovský Mons. Wilhelm Schraml a za české hosty generální vikář česko-budějovický P. Adolf Pintř spolu s mnoha dalšími kněžími. Krásným zpěvem ji doprovázel místní kostelní sbor. Nosnou myšlenkou kázání pana biskupa byl Vintřův odkaz dnešku, vyjádřený myšlenkou Jana Pavla II.: „Každý člověk, který žije křesťanský, mění svět.“ Vintř, svým křesťanským životem, prací, modlitbou a především svou koncentrací na Krista měnil pustinu v kulturní krajinu, to je cesta i pro dnešní křesťany, to je Vintřovo tajemství a dědictví, které nám zanechal.

Po mši sv. následoval společný oběd a přednáška PhDr. Vladimíra Horpeniaka o sv. Vintřovi,

Rinchnachu, kostele sv. Jana Křtitele a o podivných zákrutech Vintřova kultu v Čechách v době nedávno minulé. Přednáška byla tak zajímavá, nabitá fakty a zajímavostmi, že bude zcela jistě v blízké době pokračovat. Obsáhlá výstava s vintřskou tematikou zaujala všechny na další hodinku.

Po krátké cestě do kaple „Frauenbründl“ na místě bývalé Vintřovy poustevny zakončil P. Tomas společnou pouť modlitbou litaniami ke sv. Vintřovi, v nichž každý z poutníků soukromě předložil své osobní prosby a úmysly.

Cestou domů se pak pokračovalo v modlitbě růžence a došlo i na vzájemné sdílení dojmů. Zajímavé je, že všichni poutníci, nejenom ti čeští, ale i němečtí, se shodli, že společné pouti a setkání prohlubují jejich víru, přinášejí jim

radost a potvrzení toho, že jsou součástí jedné veliké křesťanské rodiny, kde nezáleží tolik na porozumění jazykovému jako na společné modlitbě, setkání u jednoho obětního stolu a stejných životních hodnotách. Čeští poutníci byli na mši sv. opravdu srdečně přivítáni a radost z jejich příjezdu nebyla formální. Prvotní nesmělé pohledy, které na sebe vrhaly skupiny českých a německých poutníků, byly při obědě vystřídány povídáním, mnohdy klopotným po jazykové stránce, ale s touhou po porozumění. K srdečné atmosféře pouti velice přispěl P. Tomas svým nadšením a živou vírou i dokonalou jazykovou výbavou, pan Volenec svou praktickou péčí o poutníky i Dr. Günter Iberl, který pouť zajišťoval z německé strany.

-fs-

Vrátit se k Madridu s knížkou v ruce

V nakladatelství Paulinky vyšla koncem října knížka „Pevně se držet víry“, která formou kroniky mapuje nejdůležitější okamžiky Světového dne mládeže v Madridu. Publikace obsahuje slova papeže Benedikta XVI. mladým lidem a texty katechezí českých a moravských biskupů.

Knihu doplňují svědectví mladých lidí a texty oživují černobílé fotografie a barevná příloha.

Knihu, která má 230 stran textu a 16 stran barevné přílohy, připravily Sekce pro mládež ČBK, signaly.cz a Asociace křesťanských sdružení mládeže, o.s.

Cena knihy v distribuční síti je 199 Kč; dotovaná cena pro mladé lidi 95 Kč.

Možnost objednání: www.paulinky.cz; <http://madrid.jdem.cz/>

Světový den mládeže v Madridu na DVD

ADV studio a Sekce pro mládež ČBK a AKSM připravily dokumentární film o pouti mladých z ČR do Madridu na XXVI. světový den mládeže.

45 minutový film je k dostání na diecézních centrech pro mládež za 50 Kč.

Lze ho objednat i na: <http://madrid.jdem.cz/>

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Podzimní víkend pro dívky v Nové Cerekvi

Začátkem měsíce října proběhlo na faře v Nové Cerekvi víkendové setkání pro dívky od 13 let. Sešlo se zde 18 dívek a naše setkání vedly H. Pechová a J. Šašková.

V pátek jsme si mohly poslechnout pohádku „Tři pírká“, kterou nám vyprávěla paní M. Hunalová. Nebyla to ale jen pohádka, na základě tohoto příběhu jsme si mohly uvědomit, že každá z nás je výjimečná a jedinečná. Dále jsme si vyzkoušely masáž jako malou relaxaci na konci týdne, a poté následovala večerní modlitba o nebi. Uvědomily jsme si, že každá z nás smí přebývat v Boží náruči a jsme stále pod Boží ochranou.

Druhý den měl pro nás mši svatou v kostele P. Jan Hamberger, při níž jsme mysleli i na to, že být ženou je výsada, dar a úkol pro každou z nás. Následoval pak další program na faře v podobě imaginace o hvězdě.

Po výborném obědě jsme hrály různé hry, a také jsme si mohly vyrobit něco pro radost i na památku (svícen nebo košíček na různé dobroty). Večer pak následovala beseda s paní R. Příbylovou, která z pohledu zdravotnice hovořila na téma „Dívka se stává že-

nou“ o tělesných změnách v našem životě. Den jsme zakončily krásnou společnou modlitbou o vzácném pokladu, kterým je pro nás Bůh a víra v něho, a který se máme snažit hledat a objevovat, chránit a opatrovat.

V neděli ráno jsme zakončili naše společné setkání mší svatou v kostele spolu se všemi farníky. Tento víkend byl velmi krásný a všem nám dal sílu do dalších dnů.

účastnice setkání

Podzim v sušické farnosti

První podzimní událostí byla oslava patrona naší farnosti sv. Václava. Slavnostní mši sv. ve středu 28. září doprovodil sušický chrámový sbor. Tento den je již také tradičně spojen s poděkováním za úrodu, kdy farníci donesou ze svých zahrádek ovoce, zeleninu, někdy i houby a byliny a ozdobí jimi prostor před oltářem. Při mši sv. pak nesou v obětním průvodu, spojeném s přímlovami, dary úrody.

Následující neděli odpoledne oslava pokračovala oblíbeným piknikem na farní zahradě. Pro děti i dospělé bylo připraveno loutkové divadlo, ochutnávaly se domácí dobroty, opékaly vuřty. Pokaždé zde také vystupují ženy z farnosti s biblickými tanci. Letos mimořádně tan-

čily ve stejnou dobu v Horské synagoze v Hartmanicích, kde probíhal Den modliteb pro Jeruzalém.

O týden později, v sobotu 1. října, odjížděl autobus malých i velkých poutníků z farností spravovaných ze Sušice na Dětskou diecézní pouť do Kájova k Panně Marii. Zažili jsme s dětmi krásný prosluněný den plný her, soutěží, vyrábění i vyprávění.

V neděli 9. října už bylo počasí chladné, ale ani to neodradilo farníky od pouti k sv. Vintří. Konečně se letos hned dvě: jedna autobusová, kte-

Poděkování za úrodu

rou vedli kaplan P. Tomas von Zavrel a Václav Volenec do Ríchnachu v sousedním Bavorsku. Druhá pěší, kterou vedl duchovní správce farnosti P. Václav Hes a která jako každoročně směřovala ze Sušice na Dobrou Vodu u Hartmanic.

Další událostí v říjnu byla misijní neděle, kdy školní děti přinášely v obětním průvodu symbolické dary s přímlovami za jednotlivé kon-

Pokračování na 9. str.

Pěší pouť k sv. Vintří

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pracovnice charity přivezly z Afriky další děti k adopci

Třicet nových dětí k adopci, i to je jeden z výsledků kontrolní cesty Ivety Švecové a Evy Benešové, pracovnic českobudějovické Diecézní charity, do afrického Zimbabwe. „V dětském domově Mary Wards Children Home u města Kwekwe jsme zjišťovaly, zda peníze, které posíláme zdejší dětem v rámci projektu Adopce na dálku, jsou opravdu používány ve prospěch dětí. Musím říct, že kontrola dopadla dobře,“ uvedla Švecová. V dětském domově je nyní kolem osmdesáti dětí, z toho 64 je zařazeno do projektu Adopce na dálku českobudějovické DCH.

Životní osudy mnoha dětí v této jedné z nejchudších afrických zemí jsou často hodně kruté. „Slyšely jsme některé opravdu smutné příběhy, o tom jak je rodiče zneužívali nebo je třeba zavřeli do garáže a nestarali se o ně. Hodně často se tam také stává, že rodiče odloží děti v buši, protože nemají peníze a nemohou se o ně starat,“ řekla Švecová.

Obě pracovnice dále vyfotografovaly třicet dětí ve věku 3-5 let z místní z mateřské školy, které budou rovněž zařazeny do nabídky pro adoptivní rodiče Diecézní charity. „Ve zdejších školách děti nosí uniformy, které se musí platit, stejně jako jídlo. Mnozí rodiče si to nemohou dovolit a tak chceme pomoci i těmto malým dětem,“ objasnila Švecová.

Adoptivními rodiči se mohou stát nejen jednotlivci, ale i instituce. Podmínkou pro adopci v této africké zemi je posláním minimálně

6000 Kč ročně konkrétnímu dítěti, které si zájemci mohou vybrat přímo v sídle DCH v Kanovnické 16 v Českých Budějovicích nebo prostřednictvím internetu www.dchcb.cz.

Adopce na dálku není skutečnou adopcí, ale adresnou a konkrétní pomocí vybranému dítěti a to především na vzdělání. Tato částka často umožní nejen, aby dítě navštěvovalo výuku, ale zároveň se také alespoň jedenkrát denně najedlo.

V těžce zkoušeném africkém Zimbabwe panuje velká bída a mnoho lidí trpí vážnými nemocemi včetně obávaného AIDS. Typickým znakem kdysi velmi bohaté země jsou 80 % nezaměstnanost a alarmující inflace. To je příčinou toho, že místní státní správa nemá peníze na vzdělání dětí, a mnohé z nich žijí kvůli chudobě rodičů ve velmi svízelných a pro nás Evropany v nepředstavitelných životních podmínkách.

KONTAKTY:

Mgr. Michaela Čermáková, ředitelka DCH ČB
tel.: 604 203 230
e-mail: cermakova@charitacb.cz

Mgr. Iveta Švecová, sociální pracovnice
tel. 731 402 803
e-mail: teren@charitacb.cz

Bc. Eva Benešová, ekonom,
tel. 732 676 031
e-mail: projekty2@charitacb.cz

Večer s nádechem Izraele

V druhé polovině letošního roku získala Poradna pro cizince a migranty při Diecézní charitě České Budějovice díky finanční dotaci od Evropského integračního fondu možnost podniknout mnohé aktivity. Mezi ně lze uvést výlet na kolech realizovaný na začátku října či Pírožkový večer II, který proběhl 27. 10. Jednalo se o akci, která navázala na obdobný večer pořádaný v předchozím roce.

O samotný průběh večera se v mnoha hledech postarali právě klienti poradny. Ti již dříve přišli s myšlenkou, že by bylo vhodné a zajímavé pro takovouto akci poradny oslovit cizinku z Izraele, kterou v Českých Budějovicích znají a byla by to pro ně příležitost dozvědět se něco zajímavého o této zemi. S ohledem na tento nápad byl tedy tentokrát pírožkový večer zaměřen na povídání o Izraeli. Poradna kontaktovala paní Alici Michalcovou, která působí v Mezinárodním křesťanském velvyslanectví Jeruzalém v Českých Budějovicích a o Izraeli a židovství pořádá časté besedy na školách i v jiných organizacích.

Akce se uskutečnila v přednáškovém sálu Orel na Lannově třídě od 18 hod. V průběhu večera zde měli zúčastnění možnost vyslechnout vyprávění o Izraeli a prohlédnout si fotografie z této země. Vše bylo doprovázeno vyprávěním paní Michalcové. K pohoštění bylo připraveno tradiční izraelské jídlo, o něž se postarala klientka poradny, která z Izraele pochází. Dále pro tento večer klienti poradny připravili další speciality z ukrajinské a ruské tradiční kuchyně. Nechyběly zde ani tolik oblíbené pírožky. Po večeru všichni odcházeli příjemně naladěni a nadšeni ze získaných informací.

-jn-

Kurzy Poradny pro cizince a migranty

Po období letních prázdnin se v poradně opět naplno rozeběhly kurzy, které jsou v zde již pravidelně pořádány pro klienty-cizince. Jejich realizace je možná zejména díky snaze dobrovolníků, kteří jsou pro výuku zajištěni Dobrovolnickým centrem Diecézní charity.

Od září zde pravidelně každé úterý probíhá kurz výuky českého jazyka pro děti. Každý čtvrtek je výuka anglického jazyka pro pokročilejší studenty a pátky patří výuce německého jazyka pro začátečníky. Klienti poradny tyto kurzy velmi vítají, jelikož díky nim mají možnost se naučit novým věcem a výuka je zde pro ně bezplatná.

Mgr. Jana Nováková
vedoucí Poradny pro uprchlíky
Diecézní charita České Budějovice

Slavte s námi...

Pozvánka na slavnostní setkání ku příležitosti 20. výročí Diecézní a Městské charity České Budějovice. Na programu vernisáž fotografií „Kde užude charita pomáhá“.

Kdy? čtvrtek, 24. listopadu 2011

V kolik? 17.00 hod.

Kde? Koncertní síň Otakara Jeremiáše
Kněžská 6, 370 21 České Budějovice

Svou účast, prosím, potvrďte na uvedeném kontaktu.

Tel.: 386 353 120 • mobil: 731 604 418 • e-mail: sekretariat@charitacb.cz
www.dchcb.cz • www.mchcb.cz

tinenty a misionáře. Po mši sv. se před kostelem konal Misijní jarmark nabízející cukroví od maminek dětí a teplý čaj (pro dospělé i s rumem) za dobrovolný příspěvek. Takto získané peníze posíláme za Misijní klubko dětí na Papežské misijní dílo dětí.

V říjnu byla také zahájena příprava dětí na uvedení do života ze svátostí. Podílí se na ní tři ka-

techetě spolu s kaplanem P. Janem Turkem.

Se staršími dětmi se již pilně připravujeme na mikulášskou besídku nacíčováním divadelní scénky, která letos bude o celníku Zacheovi. Ve farním kostele se vždy sejde kolem osmdesáti dětí s rodiči a tak doufáme, že se jim bude i letos líbit.

Šárka Šmídlová

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Pout' mládeže k sv. Anně – první společný výlet

Sobota 15. října byla zahalená v mlze, když jsme se v 8 hodin ráno sešli v kostele sv. Prokopa, kde jsme zahájili naše putování ranní modlitbou. Proběhlo také krátké představení všech členů výpravy a seznámení s plánovanou trasou, poté jsme vyrazili.

Po červené turistické značce postupovala naše výprava bez přestávky až do Předních Zborovic, kde proběhla krátká pauza a odkud pochází společná fotka před kapličkou a památnou lípou. Jelikož naše výprava byla početná, zabralo nám více času vymyslet seskupení na fotografii tak, abychom na snímku byli vidět opravdu všichni a to i s kapličkou a lípou. Nakonec se zadařilo. Hurá, sláva, pokračovali jsme dál až k bývalému slovanskému hradišti, kde jsme si na louce udělali pohodlí, rozbalili svačiny a následně doplňovali zásoby energie pro další postup.

Následným záchytným bodem se stala rozhledna na Kblílu nad Liběticemi, kam nás dovedla žlutá turistická značka společně se Zdeňkem Hromádkou. Z rozhledny byl překrásný výhled do okolí, neboť po ranních mlhách nezůstalo ani stopy. Také jsme navštívili kblílský dolmen a přes Švejcárovu Lhotu postupovali dál směrem Kraselov. Když se naše výprava nacházela jen několik málo desítek metrů před obcí Krase-

lov, uviděli jsme na kopečku po pravé straně náš cíl – poutní kostel u sv. Anny. Některé z nás napadlo, že si můžeme cestu zkrátit přes louku, neboť kostel byl opravdu, co by kamenem dohodil (a zbytek došel). Poprvé za celou cestu jsme tedy sešli z vyznačené turistické trasy a výprava najednou nabyla dobrodružnějšího rázu – obratně (někteří více, jiní méně) jsme zdolávali houštiny a přeskakovali mokřiny.

Na sv. Annu jsme dorazili kolem druhé hodiny odpoledne, od svačínové pauzy uběhla celkem dlouhá doba, a tak si dovedete představit naše nadšení, když na nás čekal teplý a vynikající oběd, který připravila rodina Čapků z Katovic. Po jídle následovala společná mše svatá v 15 hod., kterou sloužil P. Misar (tímto mu patří náš velký dík). Kolem čtvrté hodiny, kdy mše skončila, jsme se ještě posilili na cestu a pomalu vyrazili k domovu. Celá „výprava“ už vypadala celkem unaveně, ale čím víc jsme se blížili ke Strakonici, všichni ožívali a těšili se domů. Výlet nebo spíše pout', kterou jsme absolvovali lze zhodnotit pozitivně – utužení kolektivu a lepší seznámení, krásně strávený den, ale hlavně společná cesta k víře a k Bohu. Já osobně si myslím, že cíl a plán cesty byl splněn.

Pavla Nejedlá, Šárka Kuřínová

Víkendové setkání na chatě „Lipová“

Ve dnech 14.-16. 10. 2011 se konalo víkendové setkání české a německé mládeže. „Lipová“, to je název hájenky uprostřed Šumavského lesa, obklopené lesem a klidnou přírodou. Sem dorazila skupinka 10 mladých z České republiky a 8 mladých účastníků a účastnic z Německa, na které čekal opravdu bohatý program. Mezi hlavní body programu lze jmenovat návštěvu Lanového parku Lipno, v rámci které jsme měli možnost slézat různě náročné trasy a prověřit nejenom svou fyzickou zdatnost a sílu, ale i vzájemnou psychickou podporu mladých při překonávání překážek. I když se některé překážky zdály být velmi náročné, podařilo se nám je společně překonat a dorazit do cíle. I další body programu tohoto víkendu byly výborné a účastníci mohou vzpomínat na zážitky, které získali při sjezdu na bo-

bech na bobové dráze, dále i na společný večerní program, plný společenských her. Příležitostí byla i k odpočinku, česko-německým diskuzím a rozhovorům, k procházce po okolní přírodě. Pozitivně byla hodnocena také místní kuchyně v podání manželů Brabcových, kteří nám připravili opravdu výborná jídla.

Celé setkání pak bylo ukončeno v nedělním odpoledni, kdy jsme se po úklidu hájenky vydali na cestu domů. O tom, že se účastníkům setkání líbilo svědčí mimo jiné fakt, že se již někteří přihlásili na další plánované setkání.

Setkání bylo podpořeno projektem s názvem „Stavět mosty“, jenž je finančně podpořen Evropskou unií - Evropským fondem pro regionální rozvoj, Investice do Vaší budoucnosti.

David Urban

Setkání tří zemí

Dne 24. 10. 2011 se v pasovském Domě mládeže konalo „Setkání tří zemí“ (Dreiländer-treffen), kterého se zúčastnilo 11 osob. Jednalo se o pracovní schůzku lidí pracujících s mládeží v Rakousku (linecká diecéze), Německu (pasovská diecéze) a České republice (českobudějovická diecéze).

Obsahem setkání bylo informovat zúčastněné o aktualitách a akcích pro mladé konaných v jednotlivých diecézích, diskutována byla možnost participace na těchto akcích i ze strany mladých z partnerských diecézí.

Hlavním bodem programu pak byla příprava projektu Groove Castle 2012, který se uskuteční ve dnech 27.-29.1.2012. Za českobudějovickou diecézi je předpokládána účast 20 mladých na tomto hudebně-kreativním setkání, které se uskuteční na stylovém hradu Altpernstein v Rakousku.

David Urban

Setkání studentů VŠ na Ktiši

Minulý víkend jsme se s mladými lidmi z vysokoškolského společenství Čtyři Dvory vydali do malebného prostředí Prachaticka do Diecézního centra života mládeže na Ktiši. Účelem tohoto pobytu bylo prohloubit vzájemné vztahy a osvojit si poznatky potřebné k přípravě programů našeho setkávání.

P. Roman Dvořák si pro nás připravil přednášky o animátorské službě. Součástí přednášek byly také diskuze o darech, které jsme do-

Pokračování na 11. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

„Světlo se šíří světem“

Každý den zní z médií zprávy o tragických událostech. A tyto zprávy se týkají bohužel i dětí. Smrt dítěte je pro rodinu jedna z nejkrutějších, ať už jde o náhlé úmrtí, smrt dítěte nenarozeného nebo podlehnutí těžké nemoci. Každý rok tak zemře v naší zemi velký počet dětí (v roce 2010 to bylo 500 narozených dětí, z toho 200 jich zemřelo na následky úrazů), celosvětově je to ale mnohonásobně více.

Po smrti dítěte zůstávají opuštění a bezradní rodiče, sourozenci, přátelé, kteří denně vzpomínají na své nejmilejší.

Diecézní centrum pro rodinu v Českých Budějovicích proto připravuje setkání pro rodiny, které prožily tuto těžkou událost. Vyrovnat se s takovou ztrátou je nesmírně těžké. Víme to jak z vlastní zkušenosti, tak ze zkušenosti těch, se kterými se setkáváme nebo kteří nám píší. Často zůstávají tyto rodiny osamoceny a s nejbližšími dny, hodinami i roky si nevědí rady ani ony ani lidé z jejich okolí. Jedním z nejobtížnějších období jsou pro ně narozeniny dětí, den úmrtí, ale pro všechny stejně jsou velice smutné vánoční svátky. Proto jsme připravili setkání pro zarmoucené rodiny tím, že navážeme na Světový den zemřelých dětí, kdy takto zasažení lidé chtějí myslet nejen na své dcery, syny, sestry, bratry, vnuky a vnučky. Mottem tohoto dne je „Světlo se šíří světem“. Každý rok o druhé neděli v prosinci, letos už po patnácté, rozsvěcují příbuzní i přátelé zemřelých dětí v 19 hod. svíčky v oknech. Zatímco svíčky v jedné časové zóně uhasínají, rozsvěcují se v dalších, takže světem probíhá světelná vlna, která obejmě celou zemi.

Světlem se také chceme nechat oslovit při našem setkání.

Světlo vyjadřuje vědomí, že zemřelé děti prozářily náš život a že se na ně nikdy nezapomene. Světlo je také nadějí, že smutek nezůstane jako stálá temnota v životě příbuzných. Světlo může tvořit mosty mezi stejně zasaženými lidmi, od jedné rodiny ke druhé, od domu k domu, od města k městu. Světlo nabízí solidaritu mezi pří-

buznými a přáteli zemřelých dětí. Zahřívá prochladlý život a rozšiřuje se v něm.

Proto vás chceme všechny bez rozdílu pozvat na bohoslužbu, při níž chceme pamatovat nejen na naše zemřelé děti, ale především na jejich rodiny, blízké, přátele.

Bude se konat **v neděli 11. 12. 2011 v Českých Budějovicích v klášterním kostele Obětování Panny Marie ve 14 hod.** a po ní nabízíme setkání u malého občerstvení.

Při bohoslužbě bychom mohli použít fotografii vašeho zemřelého dítěte, pokud nám ji zašlete v elektronické podobě na adre-

su dcrc@bcb.cz ve formátu jpeg nebo jpg do velikosti 2 MB. (Není to však podmínkou účasti na tomto setkání a pochopitelně soubor fotografií bude po setkání smazán.)

Budeme rádi, když si s sebou přinesete svíci, jejíž plamínek můžete pak připojit v 19 hod. ke světovému dni zemřelých dětí.

Podrobnější informace najdete na našich webových stránkách www.dcr.bcb.cz, s případnými dotazy a podněty se obračejte na dcrc@bcb.cz.

*Alena a Pavel Poláčkovi,
DCR České Budějovice*

stali od Boha a které jsme ochotni nabídnout ke službě druhým.

Manželé Liškovi pro nás společně s Pavlem Vránou přichystali tematické společné hry, ve kterých jsme se učili spolupracovat jako tým. Pomohly nám pochopit, že vzájemná spolupráce je důležitá pro animátorskou práci i pro život.

Pobyt jsme zakončili nedělní mší svatou v tamějším kostele. Z Ktiše jsme odjížděli obohaceni mnoha zkušenostmi a plni radosti z úžasné atmosféry a přátelských vztahů.

Marie Němcová

Adventní duchovní obnova na Klokotech

EMAUZY

Sobota 17. 12. 2011 v 14.30 hod.

Hvězda je přivedla do Betléma

P. Dr. theol. Tomáš Cyril HAVEL, CFSsS

Poutní cesta do Vatikánu

Poutní cesta, která se uskutečnila ve dnech 17.-21. října 2011, byla pro město Třeboň zcela mimořádná. Město Třeboň přijalo pozvání velvyslance při Svatém stolci JUDr. Pavla Vošalíka a podpořilo žádost pana MgA. Václava Šimečka o finanční podporu zajišťující vystoupení Třeboňských pištců k této příležitosti. Svou záštitu koncertu propůjčili ministr kultury České republiky MUDr. Jiří Besser, hejtmán Jihočeského kraje Mgr. Jiří Zimola, diecézní biskup Mons. Jiří Paďour, OFMCap. a starosta Třeboně ing. Jiří Houdek.

Dne 18. října se v bazilice Panny Marie Sněžné (Santa Maria Maggiore) uskutečnila poutní bohoslužba vedená českobudějovickým biskupem Mons. Paďourem za přítomnosti třeboňských farníků, představitelů města Třeboně a velvyslance při Svatém stolci.

Koncert Třeboňských pištců „*Pocťa růží – Česká a evropská barokní flétna*“, který se uskutečnil u příležitosti 400. výročí vymření rodu Rožmberků, se odehrál v krásných prostorách baziliky sv. Praxedy. Pořádán byl ve spolupráci s Českým historickým ústavem v Římě pod záštitou J. Em. kardinála Angela Sodana, děkana kardinálského kolegia a emeritního státního tajemníka Svatého stolce. Pozvání na koncert přijala řada významných osobností: bývalý nuncius v ČR kard. Giovanni Coppa, emeritní předseda Papežského výboru pro historické vědy kard. Walter Brandmüller, dále bývalý nuncius v ČR Mons. Josef Ender, představitelé Svatého stolce, Suverénního řádu maltézských rytířů, princezna a princ Orsiniovi, velvyslanci a diplomaté při Svatém stolci, zástupci Papežské koleje Nepomucenum, italské obecnstvo, čeští krajané a poutníci.

Velvyslanec JUDr. Pavel Vošalík, hejtmán Mgr. Jiří Zimola a starosta ing. Jiří Houdek přivítali před zahájením všechny přítomné posluchače. K významnému 400letému výročí rodu Rožmberků vystoupil před koncertem prof. Pánek z Akademie věd, který přiblížil historii tohoto významného rodu. Soubor Třeboňští pišci byl teprve čtvrtým hudebním tělesem, které reprezentovalo Českou republiku na základě pozvání Velvyslanectví ČR u Svatého stolce. 19. října se uskutečnila na Svatopetrském náměstí generální audience papeže Benedikta XVI. Slavnostně přijati byli diecézní biskup mons. Jiří Paďour, OFMCap., hejtmán Jihočeského kraje Mgr. Jiří Zimola a starosta města Třeboně ing. Jiří Houdek. V nejbližších řadách se audience zúčastnila delegace Jihočeského kraje, města Třeboně a skupina farníků z Třeboně. Po představení delegace zazněly tóny Třeboňských pištců. Na slova starosty Třeboně „Tóny, které slyšíte, jsou naši Třeboňští pišci“ se papež Benedikt XVI. rozzářil a řekl: „To je velice krásná a inteligentní hudba. Žehnám všem muzikantům a lidem z Třeboně.“ Při generální audienci byl papeži předán dar, který byl speciálně připraven Státním oblastním archivem v Třeboni. Starosta Třeboně předal Svatému otci repliku Rožmberské listiny společně s vítací číší a - za farníky z Třeboně

- kazetu replik obrazů Mistra třeboňského oltáře ze 14. století. Podle svědectví pánů z Rožmberka koupil císař Karel IV. se svou manželkou Alžbětou (v r. 1368 při své druhé císařské jízdě do Říma) v Římě dům mezi farními kostely sv. Štěpána a sv. Blažeje nedaleko Campo dei Fiori a věnoval jej nemocným, chudým poutníkům, přicházejícím z Čech do Říma. Replika historické listiny z 6. března 1378 dokumentuje, jak císař svěřil realizaci založené fundace bratřím z Rožmberka, kteří k vydržování hospice stanovili touto listinou jako zdroj nadace platy ze svých vsí Oltýn a Božetice ve výši 19 kop grošů českých.

Vítací číše byla exklusivním darem. Byla tvořena městským znakem s rožmberskými růžemi, kdy dekor a ruční malba číše vycházel z dobové malby, z historických náleží a dokumentace. Takové vítací číše byly podle nálezů vyráběny v polovině 16. století v rožmberských sklářských hutích. Malbou těchto číší byla proslavená Rožmberská sklářská huť nad Vilémovou horou na Novohradsku.

Delegace společně s poutníky si po generální audienci prohlédla Svatopetrskou baziliku a papežské hrobky, kde je pohřben i významný český kardinál Josef Beran, arcibiskup pražský.

Přípravila Bc. Lenka Hajnová

Teologická fakulta JU
v Českých Budějovicích,
Filosofický ústav AV ČR v Praze
ve spolupráci s Českou křesťanskou
akademií České Budějovice

zvou na panelovou diskusi na téma

TOMÁŠ AKVINSKÝ VZTAH VÍRY A ROZUMU

která se koná

v úterý 29. listopadu 2011 od 9 hod.
na TF JU v Českých Budějovicích
(učebna 3 - přízemí)

u příležitosti prezentace nově vydaných
překladů děl Tomáše Akvinského.

Účast v panelové diskusi přislíbili:

Mons. Dominik DUKA, OP,
arcibiskup pražský

prof. Karel SKALICKÝ, Th.D.,
Teologická fakulta JU

doc. Tomáš MACHULA, Ph.D.,
TF JU a Filosofický ústav AV ČR

Daniel HEIDER, Ph.D.,
TF JU a Filosofický ústav AV ČR

Draci nad Klokoty

Pomalou, ale jistě, začal vládu přebírat podzim, ze strnišť začalo pořádně foukat, a tak nastal právě ten správný čas pro letošní Drakiádu. Místem setkání byl osvědčený „Tankáč“, kde byl stanoven v neděli 9. 10. v 15 hodin sraz a kdy se objevili první odvážlivci. Pomalu, ale jistě se tak sešel početný zástup pilotů a pilotek všech věkových skupin. Po drobných peripetiích se starty, kdy se draci více či méně nechali přemlouvat, se nebe nad Klokoty začalo plnit draky nejrůznějších barev a tvarů. K vidění tak byl Ferda mravenec, drak klasický s ocasem s mašličkami, drak ve tvaru padáku a vedle nich vesele poletovaly třeba medvídek Pů společně s ještěrkou. A toto velké dračí hemžení z povzdálí sledoval drak – poštolka. Vítr se vytrvale snažil, a tak není divu, že pilotům začala být pořádná zima – a to byl ten pravý čas pomalinku s draky přistát a vydat povel k návratu. Předtím ovšem ještě přišlo jedno překvapení, kdy byli piloti oceněni dobrotami i hezkými cenami.

M. Candra

Z klokotské kroniky – poutní dům Emauzy slaví dvacetiny

Poutní dům na historické fotografii

V roce 1991 koupil tábořský děkan P. Kraus od města Tábor Klokotskou školu. Jeho nástupce Mons. Vyhlídka začal v roce 1992 s rekonstrukcí a přebudováním na poutní dům, jehož projekt vypracoval architekt Šimeček.

Náklady na opravu zajistil z převážné části děkan Mons. Vyhlídka. Evropský fond z Vídně pod vedením Mons. Huberta Wilschwitze předal 160.000 DM. Přispěl i kardinál Georg Sterzinski, arcibiskup berlínský, a Mons. Luigi Quissani z Milána. Celá rekonstrukce si vyžádala 4.383.278 Kč, z toho obláti uhradili 776.200 Kč.

V sobotu 16. září 1995 posvětil českobudějovický biskup ThDr. Antonín Liška nově zrekonstruovaný dům Emauzy. Přítomen byl i papežský prelát Mons. H. Wilschitz. Pan biskup souhlasil s dohodou, že se tábořská farnost vzdá vlastnictví ve prospěch nové farnosti v Klokotech.

Původně byla tato budova škola, která byla vysvěcena 8. ledna 1817 jako jednotřídku. Školu navštěvovaly děti z okolních vesnic. V roce 1872 byla pro nedostatek prostor a chatrnost budovy přestěhována do 1. poschodí Velké hospody, kde byla dva roky. Stavbu nové školy provedl stavitel Kinzl z Plané nad Lužnicí za 8. 275 zlatých. Vysvěcena byla r. 1877. Roku 1899 byla obehnaná zdí, roku 1905 zrestaurována a opatřena nápisem ŠKOLA, později rozšířena na trojtřídku. V roce 1928 ji navštěvovalo 59 žáků.

V kronice je uvedeno 14 kněží, kteří zde postupně vyučovali náboženství, mezi nimi v letech 1825-1833 rovněž P. Josef Kamarýt, jehož katafalk najdeme na hřbitově u sv. Jakuba.

MVDr. Rytíř

ADVENTNÍ KONCERTY NA KLOKOTECH

Sobota 26. 11. v 15 hod.

Varhanní koncert - Ladislav Šotek, zpěv Jana Kastnerová
(koncert pro Hospic Jordán)

Sobota 3. 12. v 15 hod.

Varhanní koncert - L. Šotek, zpěv H. Žvachtová
(koncert pro Asociaci pomáhající lidem s autismem - APLA)

Sobota 10. 12. v 15 hod.

Pěvecký kroužek při domu Laguna v Psárech
Sociální zařízení pro děti i dospělé s mentálním handicapem
(koncert na opravu poutního místa Klokoty)

Sobota 17. 12. v 15 hod.

Komorní pěvecký sbor při ZUŠ Oskara Nedbala
pod vedením Heleny Boučkové
(koncert pro děti adoptované na dálku farností Klokoty)

„Cokoliv jste učinili jednomu z mých
nejposlednějších bratří, mně
jste učinili.“ (Mt 10,37)

„Jdi a jednej taky tak.“ (Lk 10,37)

„Blaženější je dávat než dostávat.“
(Sk 20,35)

MODLITBA A SLUŽBA

*Pozvánka pro dívky, které chtějí prožít
několik dní v klášteře sester boromejek, na-
plněných modlitbou a službou nemocným.*

**Dům sv. Antonína v Moravských
Budějovicích (a přilehlý klášter)**

Co očekávat: Nic menšího, než setkání
s Bohem v modlitbě a v bližním.

Co s sebou: oblečení pro práci v Domově
a přezůvky; kdo má, tak hudební nástroj

Termíny:

18.-20.11.; 2.-4.12.; 28.12.-2.1.
(Jiný termín po předchozí domluvě.)

Kontakt: S. M. Lucie Horáková
Komenského 907, 676 02 Mor. Budějovice
tel.: 737 764 008,
e-mail: lucie.scb@seznam.cz

*Příjezd první den v odpoledních hodinách,
ukončení poslední den po obědě.*

Připrav své srdce i cestu Pánu

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

pro dívky od 18 do 30 let

s P. R. Janáčem, redemptoristou
a S. V. Kořínkovou, boromejkou

8.-11. prosince 2011

Maria Hilf ve Zlatých Horách (Jeseníky)
www.mariahilf.hyperlink.cz

Příjezd: ve čtvrtek odpoledne
(14-16 hod.),
zakončení v neděli po obědě.

Cena: přibližně 600 Kč (nocleh i jídlo)

S sebou: Bibli, růženec, breviář,
spacák, hodinky (pokud možno)
Přihlášení: co nejdříve.
Kapacita míst je omezena.

Kontakt: S.M. Vincenta Kořínková,
Palkovická 524, 738 01 Frýdek-Místek
e-mail: vincenta@boromejky.cz,
mobil: 723 477 525

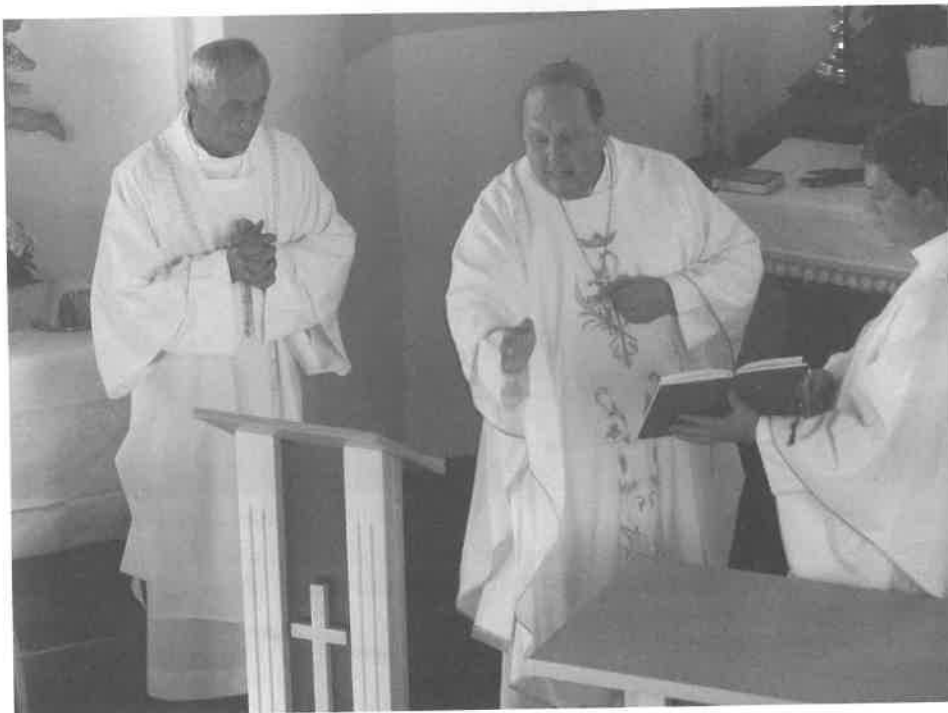
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Biskup Pavel Posád zavítal do Slabčic

Obec Slabčice v průběhu tří let provedla celkovou opravu kostela sv. Josefa, který je jejím majetkem. Završením tohoto snažení byla slavnostní mše sv., kterou 22. 10. sloužil světící biskup Pavel Posád z Českých Budějovic.

Po vřelém uvítání se ujal slova starosta Jaroslav Bouška. Poděkoval všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na zdaru celé akce. Vrcholem obřadu bylo posvěcení nového obětního stolu a dalších částí potřebných při bohoslužbě (ambon, stojánek na knihu a sedes). Krásně zpracované objekty ze dřeva dvou barev jsou darem rodiny Lišků z Nemějc; zhotovil je mladý truhlář Jiří Liška. Původní vybavení bylo totiž silně napadeno červotočem. Tři bratři Liškové spolu s maminkou Annou, která je kostelnicí ve zdejší kostele, zajišťují různé drobné opravy a také ministrují. Nejmladší dcera Anička, která přivítala květinou pana biskupa, mamince pomáhá s úklidem nebo květinovou výzdobou. Slavnostního obřadu a mše sv. se zúčastnil i P. Pius Zdeněk Vágner, P. Miroslav Šašek, rodák z nedaleké Písecké Smolče, jáhen Karel Sádlo a v neposlední řadě P. František Sobíšek. Tento více než devadesátiletý kněz ve Slabčicích před padesáti lety působil. Dokonce se zde po obřadu setkal s Boženou Veselou, bývalou kostelnicí, která oslavila letos 90. narozeniny, a se svým bývalým ministrantem Františkem Vlnou z Písecké Smolče.

Pan biskup Pavel Posád pronesl krásné kázá-

Zleva: jáhen Karel Sádlo, biskup Pavel Posád a P. Pius Zdeněk Vágner

ní a všem popřál, aby v nově opraveném kostele lidé hledajících pokoj, smíření, lásku i odpočinek, přibývalo. Vždyť kostel je pro všechny. Slavnostní atmosféru umocňoval zpěv slabčického kostelního sboru spolu s hudbou varhaníka Ladislava Vansy. Na závěr čekalo na všech-

ny přítomné pohoštění v sále kulturního domu. Místní ženy připravily spoustu sladkých i slaných dobrot. Setkání bylo srdečné a na konec si všichni společně zazpívali lidové písničky. Pán Bůh zaplať všem, kteří pomohli ke zdaru této slavnosti!

Alena Růžičková, Slabčice

První listopadová sobota na Klokotech

Hora – místo zjevení Boha, místo setkání s Bohem

Takto uvedl svou promluvu o první říjnové sobotě v Klokotech P. Michal Pulec. Velmi zajímavě přirovnával naši duchovní cestu k putování po horách. Upozornil na význam jednotlivých etap, začínajících náročnou přípravou, po níž opravdové vydání se na cestu teprve přichází. Zde je potřeba pevná vůle, abychom ve směru vzhůru vytrvali. Pokud však přijmeme i všechny těžkosti, zvykneme si a čeká nás radost z objevování nového prostoru. Zažíváme blízkost Božího Ducha, který na horách, stejně jako v kostele, při modlitbě, blahodárně působí na naši duši. Tento transcendentální prostor je tichým místem, kde nás nic neruší, kde cítíme svobodu a kde při namáhavém výstupu vnímáme i důležitost svého dechu, který nás udržuje při životě. A pak přijdeme na vrchol hory. Na ono místo dotyku samotného Boha. Toto setkání s Bohem nás naplní štěstím podobně jako při mši svaté nebo při setkání s člověkem, či při některých okamžicích v běžném životě. Pak však následuje sestup z hory dolů, návrat, během něhož na nás může padnout únava, můžeme se cítit najednou osamělí, protože dosažení radostných vrcholů v našem životě je pouhým příslibem, předvrcholem pravého štěstí,

kteří nás jednou čeká. Jaký tedy má smysl každý takový „výstup“? Přináší především proměnu našeho srdce. Vykroč na cestu – budeš proměněn – a pokaždé se ke svým blízkým vrátíš trochu jiný. Ať cestuješ po horách nebo po kaž-

dodenních duchovních cestách svého života. P. Michalovi upřímně děkujeme za skutečně inspirativní zamyšlení a přejeme mu hodně krásných putování po jeho milovaných horách.

Helena Boučková

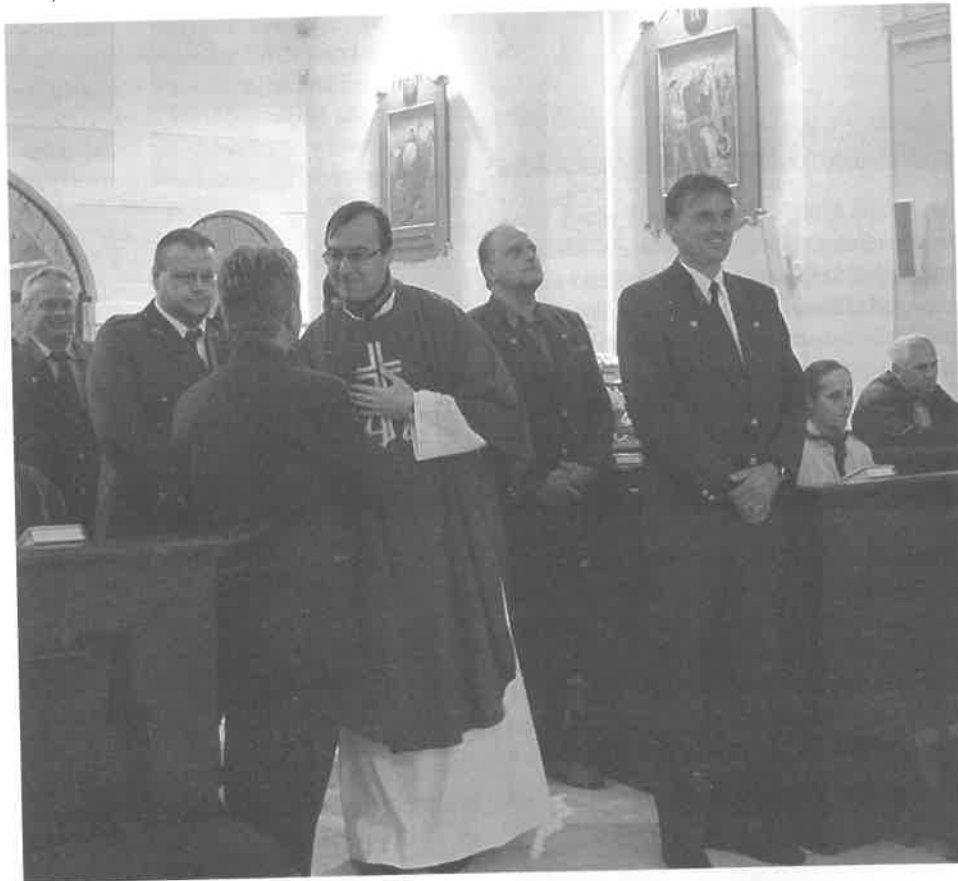
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

„Hubertská mše“ na Klokotech

Stává se již tradicí, že se v říjnu koná v Klokotech Mše svatá ke cti svatého Huberta. A tak i letos jsme se jí mohli spolu s myslivci z Klokot a Zahradky a jejich rodinných příslušníků účastnit. „Hubertská mše pro 3 lovecké rohy in B“ od Petra Vacka a Josefa Selementa v podání Táboreského chrámového sboru, posíleného triem mladých hornistů, byla skutečně důstojnou oslavou. Celá mše, celebrowaná P. Jiřím Můčkou, omi, se nesla v duchu chval a díky za všechno stvoření kolem nás. Za přírodu, do které se můžeme utíkat

z hluku civilizace a starostí, a kde si můžeme na každém kroku uvědomovat Boží velkolepost. Uvědomovat a děkovat Bohu za vše, čím pro nás příroda je. Otec Jiří děkoval také myslivcům za jejich službu, za jejich obětavost a jejich manželkám a rodinám za toleranci a pochopení, bez kterých by to dělat nemohli. Až půjdete nebo pojedete podzimní krajinou plnou barev, poděkujte za ní Bohu a vyšlete prosbu ke sv. Hubertovi za myslivce a všechny, kteří přírodu chrání.

Janka Pecherová

Setkání varhaníků, sbormistrů, kostelníků, akolytů a lektorů s biskupem

V sobotu 19. 11. 2011 v 9.30 hod. se v Českých Budějovicích uskuteční

obvyklé setkání farních pomocníků s diecézním biskupem.

I letos zve diecézní biskup varhaníky, sbormistry, kostelníky, akolyty, lektory a ostatní pomocníky ve farnosti na pravidelné setkání. Začne v kostele Obětování Panny Marie na Piaristickém nám. mší sv., po které si přítomní ve skupinách vymění své zkušenosti, radosti, ale i bolesti služby. Předpokládaný konec bude po obědě.

Na setkání s vámi se těší

Mons. Jiří Paďour, OFMCap., biskup českobudějovický

Setkání oblátských asociovaných česko-německé provincie v Hünfeldu

Bylo nás pět... vlastně šest, ale o. Martin dorazil až v neděli večer, právě před samotným aktem asociování Jardy Lormana. Kromě nás tři zastupovaly české laiky ještě Dana S., Eva K. a Věra V. Malý počet letošních účastníků z Česka byl dán především tím, že se setkání protáhlo až do pondělí, jelikož v Německu byl státní svátek - den sjednocení.

Setkání vedl nový šéf asociovaných Středoevropské provincie, P. Dirk Fey. Shodli jsme se na tom, že jeho osoba byla víc než dobrou volbou. Do těchto tří dnů vnesl opravdu oblátského ducha, rodinnou atmosféru, klima modlitby a oslavy.

Kromě společných modliteb, setkání v malých skupinkách i v plénu, a dvou výborných přednášek (první měl o. Dirk na téma: *Panna Maria Neposkvrněná a termín „oblatus“*, druhou pak o. provinciál: *Co očekávám od asociovaných*) jsme podnikli také společný výlet na místo „Point Alpha“, tedy na nejzápadnější bod někdejší východoněmecké hranice. Na tomto místě je dnes dlouhá **Křížová cesta naděje** věnovaná těm, kteří se tuto hranici snažili překonat, ale byli zabiti - a vlastně i všem ostatním obětem jakýchkoli diktatur. Je to opravdu velmi silné místo. Stálo by jistě za to se tam ještě vrátit, třeba na malou rekollektu asociovaných...

Po hluboké duchovní zkušenosti jsme se také hluboce zasytili obřími zákusky v nedaleké vyhlášené cukrárně.

Nejnabitější byla neděle... Dopoledne jsme prožili spolu se zmiňovanou přednáškou o. Dirka. Eucharistii předsedal o. provinciál.

Po obědě jsme se v hünfeldském parku pomodlili oblátskou specialitu: chodící růženec, a pak si s našimi dvěma „ještě-novici“ Petrem a Karlem skočili na zmrzlinu. Když se nám věnovali a provázeli nás po okolí, bylo na nich vidět, jak se tam cítí opravdu jako doma, mezi svými. Za 14 dní, dá-li Pán, složí své první sliby. Radost a pokoj by se u nich daly krájet.

Odpoledne se nám věnoval o. provinciál. Nejprve mluvil na téma: *Asociování a evangelní rady* (vyňkající!), pak ještě blíž představil španělské oblátské mučedníky, kteří budou v prosinci blahověšeni.

Potom už nastala naše chvíle. Organizátoři nás totiž požádali, abychom si připravili prezentaci o situaci asociovaných v Česku. Naši němečtí kolegové byli překvapeni, jak živá je naše česká skupina asociovaných, co všechno už máme za sebou a do čeho se pouštíme. Snad nepřeháním, když řeknu, že jsme zabodovali.

Pokračování na 17. straně.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Jihočeské kostelíky

Staré Město

Kostel s netradičním dvojím zasvěcením (sv. Prokopu a sv. Janu Křtiteli) stojící uprostřed Staroměstského hřbitova v jihočeské metropoli netřeba blíže představovat, vícekrát již o něm byla zmínka - byl původním farním kostelem obce Budovojice a je připomínán již ve 13. století.

Letošní poutní slavnost (krátce po „Svatojanské“) připadla na pondělí 4. července, mši sv. celebroidal kanovník dr. Zdeněk Mareš, děkan farnosti sv. Mikuláše. V promluvě se zaměřil hlavně na postavu opata sv. Prokopa a jeho odkaz pro současnou společnost, a to i s vazbou na nastávající svátky sv. Cyrila a Metoděje a M. J. Husa. Víme, že se narodil kolem roku 985, žil jako poustevník v sázavské pustině a byl také zakladatelem slovanského kláštera na Sázavě. Zpravidla bývá zobrazován s atributem spoutaného ďábla. A právě o to jde i v současné době, abychom na cestě Ježíše Krista dokázali spoutat všechny ďábelské mocnosti.

Chvalšiny

Také tuto obec daroval roku 1263 král Přemysl Otakar II. cisterciáckému klášteru ve Zlaté Koruně. V roce 1293 byly povýšeny na městečko, farnost byla od roku 1400 spojena se Zlatou korunou, roku 1785 obnovena a roku 1897 již děkanstvím. Matriky vedeny od roku 1784, ke kostelu se zasvěcením sv. Marii Magdalské (z roku 1457-1507) byla později (1761) přistavěna krásná kaple Panny Marie. V letech 1940-45 byla farnost spravována z Lince, nyní je součástí krumlovského vikariátu. Každý návštěvník sám hned pozná, jak tato obec s překrásným kostelem utrpěla přídomkem „západní pohraničí“ a vládou budování socialismu se snahou o zánik všech sakrálních památek. Sám si vzpomínám, jak jsem po okolních kopcích v době studentských brigád pásl stáda krav, aniž bych si uvědomoval, do čeho se naše mládí řítí.

Tato komunistická snaha dosud ulpěla na současném životě. V sobotu 16. 7. se zde konala „pout“ s bujarou veselící a tradičními poutovými atrakcemi. Svátek sv. M. Magdaleny však nacházíme v liturgickém kalendáři až v pátek 22. 7., takže poutní bohoslužba zde připadla až na následnou neděli 24. 7. Právě v tichu tohoto kostela jsem si plně uvědomil slova pana děkana F. Honsy, který se staral o obnovu mnoha církevních památek v nedaleké lokalitě Volar-ska. „I kdybych měl sloužit mši jen pro jednu babičku, tak to nebylo zbytečné.“ Pravda, při mé návštěvě ještě nebyla ta „poutová“, přišlo „jen“ na tři desítky věřících, ale velice milým překvapením byl počet těch nejmenších.

Světici, které je kostel zasvěcený, rovněž nemusíme blíže představovat. Vždyť byla kající a uřednická Páně a je uváděna mezi žena-

Chvalšiny

mi, které doprovázely Ježíše a jeho učedníky na cestách krajinou u Genezaretského jezera, stála pod křížem Ukřižovaného a byla i při jeho pohřbu. A byla také první, které se Kristus zjevil po svém zmrtvýchvstání.

Jen pro plně zúčastněného to do sebe všechno krásně zapadá. Kniha Moudrosti: „Kromě Tebe není Boha...“; Pavel k Římanům: „Duch nám přichází pomoci...“; přímluva za křesťany; evangelium sv. Matouše: „Nebeské království – podobností o koukolu a pšenici...“

Kolik je ho rozeseto v naší společnosti, již římské právo znalo tuto zlovůli a po zásluze trestalo. A dnes?... Úlohou křesťana však není vytrhávat, likvidovat – ale přetvářet, rozřizovat, oddělovat zlo od dobra...

(z promluvy správce farnosti P. Karla Rendla).

Strážov

Strážov (přes Komařice)

Naposledy jsem tento kostelíček navštívil ještě v době, kdy zde byl správcem tehdy nejstarší kněz diecéze P. Fanta. Právě on se zasloužil o některé opravy. V současné době je farnost začleněna k Římovu. Historický přehled dokládá existenci farnosti od roku 1346, s pravděpodobnou existencí již dříve (r. 1316), matriky vedeny od roku 1659, vysvěcení sv. Martinu je z roku 1493.

Dnes má obec kolem 180 osob, první zmínka pochází z druhé poloviny 13. století (1263). Tato vždy česká ves vévodila celému důlnímu kraji. Z roku 1407 pocházejí zprávy o prodeji Ondřeji z Vlčetína a později Vyšebrodskému klášteru. Do roku 1938 zde duchovní správu vykonávali členové řádu křížovníků s červenou hvězdou a provedli významné opravy. Údajně zde měl být křtěn i Jan Žižka z Trocnova.

Zámek Komařice

Pro současnou i další generace jsou zachovány – nápis pod věžními hodinami: „Užij nyní paměťliv poslední“ a na oblouku hřbitovní brány „Tu jsme, ó Pane, očekávající tvého hlasu“. Zmínit můžeme i známou fresku se spoutaným ďáblem v presbytáři. Jakoby spojoval liturgickou náplň této 19. neděle v mezidobí s Božím hlasem (Eliáš) i malověností Petrovou.

„Ti, kdož neslyší tento hlas, jsou pronásledováni neustálým zmatkem a smutek nosí v srdci... Kristus není přízrakem, krácejícím po vodě... Vzmůžeme se, nebojme se, je to naše naděje. Vzdou jsme byli pokřtěni, v modlitbě nacházíme odpovědi... Vše pod ochranou Panny Marie.“ (Z promluvy správce farnosti P. T. Koňářka z Římovu).

Vnímavý poutník na své cestě jistě nemůže minout nedalekou obec Komařice. První zmínka o ní pochází z roku 1278, kdy ves a celé okolí plenili Záviš z Falkenštejna, o rok později vojska Hroznaty z Hůzic a Vítkovci. Roku 1415 připojil svou pečeť k protestnímu listu do Kostnice Beneš z Komařic. Budova zám-

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

ku jako vesnického sídla je jedinečnou památkou renesančního stavitelství. Bohužel, po socialistickém kolchozničení v dezolátním stavu. Objekt byl vrácen v restituci, když předkové jej zakoupili v roce 1926. Z výpomocných brigád na zdejších lánech pamatují, že uvnitř byla i kaple. Historické prameny uvádějí zasvěcení sv. Bernardu a z mobiliáře oltář z roku 1653.

Doudleby

Doudleby

A pod ochranou náruče Matky Boží se nacházíme i v tomto poutním místě. Jen je třeba trochu šlápnout do pedálů, protože cesta je dosti dlouhá, klikatá a s mnoha zálužnostmi lesních nerovností. O zdejší kostelík jsem toho napsal již dost, tak zůstaňme v hlubším zamyšlení nad evangeliem sv. Matouše „Když Ježíš nasytil zástupy...“

„O minulé neděli se konala charitativní sbírka na hladovějící v Africe. Položme si tedy otázky: Proč lidé ještě dnes hladoví? Proč je Ježíš také nenasytí? Nezapomeňme na svobodnou vůli člověka. Lidstvo je však poznamenáno odvrácením se od Boha. Na vůli člověka je, jak to zde na světě bude vypadat... Ze statistických údajů vyčteme, že v loňském roce bylo vydáno na zbrojení 1200 miliard dolarů. Neuvažované náklady na cesty raketoplánu představují 2,5 miliardy dolarů ročně. Zbytečné náklady na odstraňování škod vandalů v Německu představují 8 milionů euro. Do nebe volající jsou náklady za vyhozené potraviny, 1 milion tun v České republice ročně... Kristus nemá ruce, pokud to nejsou právě ty naše. Konejme proto jeho vůli. Skrze nás On se stará...“ (z promluvy správce farnosti P. Karla Hamply z Boršova, zde střídavě s bohoslužbou slova jáhna Vojtěcha Talíře).

Borovnice

Právě na dveřích střížovského kostelíka jsem se dozvěděl o odpolední poutní bohoslužbě v nedaleké Borovnici. A tak znovu do pedálů, je to trochu do kopce. Ale podle toho, kterou cestu si právě vyberete.

Kdysi dvě samostatné obce Velká Borovnice a Borovička s první zmínkou z roku 1383. V písemných pramenech se střídají příslušníci šlechtických rodů, Rožmberkové ji později připojili k českokrumlovskému panství (až do roku 1848, kdy bylo zrušeno poddanství). Po zavedení obecního zřízení v roce 1850 byla součástí Nové Vsi (do roku 1931), poté se osamostatnila, měla 170 obyvatel. Za okupace patřila pod Střížov, od roku 1960 pod Heřmaň a od roku 1964 pod Nedabyli. Podle posledního sčítání v roce 1990 má dnes přibližně 100 obyvatel.

Mezi památky patří bezesporu novogotická kaple Panny Marie a okolní lidová architektura. Pod obcí protéká Borovský potok, v jehož okolí se nachází klidná rekreační oblast s řadou památných stromů. Zmíněná kaple byla zasvěcena P. Marii Sněžné z podnětu prof. P. Martina Kocmicha z Borovnice roku 1898.

„Maria, ó matičko...“ Ty jsi dala vnuknutí sněhový přikrov svému služebníkov. Nechť i tato vesnická kaplička osvěcuje temnoty světa. Další slova pak připomínají úryvky z Písma svatého o vztahu Ježíše Krista a jeho Matky Marie... Kéž i nás vede na dalších cestách našeho života... (z promluvy P. Tomáše Koňářka).

Místo bílého sněhu se dnes začal snášet chladný déšť a temná obloha jako opona uzavřela toto prázdninové poutní putování.

František Růžička, České Budějovice

Borovnice

Pokračování z 15. strany.

Je pravda, že jsme vlastně ještě pořád na začátku, je pravda, že někdy spíš tápeme, ale nemáme se zač stydět.

Já jsem měl radost z toho, že nás (českou a německou část provincie) sjednocují i podobné těžkosti, že si klademe velmi podobné otázky... prostě, že jdeme společnou cestou.

P. Vlastimil Kadlec, OMI

VÝSTAVA

Sv. Anežka Česká princezna a řeholnice

25. 11. 2011 - 25. 3. 2012

klášter sv. Anežky České
v Praze na Starém Městě

Prezentováno bude výtvarné umění a umělecká řemesla Anežčiny doby, tedy děl rané gotiky vzniklých ve 13. století v dvorním či městském okruhu (liturgické předměty, náhrobky). Totéž se týká i památek církevních, zvláště souvisejících se životem řádů v 1. polovině 13. století v Čechách.

ZMĚNA ADORACÍ V KLOKOTECH

V zimním období se konají adorace na Klokotech každý 1. pátek v měsíci
v poutním domě EMAUZY
9-16.30 hod.

17.45-18.45 hod. - s modlitbami
a zpěvem
18.45-19.30 hod. - tichá adorace
v kostele:
16.30 hod. - modlitba růžence
a svátost smíření
17 hod. - mše svatá

Klášter Milevsko

HOST V LATINSKÉ ŠKOLE
Jitka Smutná

9. 12. 2011 v 19 hod.

Známa česká herečka,
která se věnuje také zpěvu
a hře na kytaru.

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Ange Daniel - Rány zhojené láskou (sv. Terezie z Lisieux)

Od počátků charismatické obnovy bylo více pozorovatelů zasaženo duchovní zkušeností sv. Terezie z Lisieux: Boží dar nabízený slabým a malíčkým, citelná zkušenost s uzdravením zranění a s Božím milosrdenstvím, zkušenost s milostí Ducha sv.

Karmelitánské nakl., brož., 102 s., 139 Kč

Br. John z Taizé - Cesta Páně

Autor každoročně pořádá několikátý denní kurzy úvodů do biblické historie, teologie a spirituality. Taizé je mezinárodní a ekumenická monastická komunita, v níž žije kolem sta bratří z dvaceti pěti zemí a z různých křesťanských církví. Žijí pospolu a touží být znamením smíření, znamením evangelia.

CDK, brož., 187 s., 198 Kč

Deset přikázání

Deset přikázání v poutavém vyprávění Josefa Somra pro chvíle rozjímání, poučení a zamyšlení. Známe všechna? Co pro nás znamenají? Desatero - chápeme jej v kontextech doby, kdy vzniklo? Jak ho chápaly světově uznávané osobnosti?

Popron music, CD, 76 min., 199 Kč

Gallagher J. P. - Šarlatový a černý

Hugh O'Flaherty závodil jako boxer, házenkář a hráč golfu. Věděl ale, že jeho povoláním je být knězem. Po svém vysvěcení působil nejprve jako apoštolský delegát v Egyptě, Haiti, Santo Domingo a Československu, pak v Římě u Svatého stolce. Za války zachránil tisíce Židů a válečných zajatců; po válce byl v různých spojeneckých zemích vyznamenán státním vyznamenáním.

Karmelitánské nakl., váz., 159 s., 219 Kč

Halík Tomáš - Úvahy na prahu tisíciletí

Původně rozhlasové fejetony, meditativní úvahy k významným církevním svátkům, poznámky k historickým událostem a úvahy k dalším mezníkům duchovního a občanského života jsou uspořádány podle ročního koloběhu.

Nakl. Lidové noviny, váz., 87 s., 177 Kč

Lukešová Taťána - A přeci něco zůstalo...

Autorka vzpomíná na své bezstarostné dětství na vesnici (*Veselíčko*). V autobiograficky laděných příbězích *Kafíčko* vzpomíná na pohnutá válečná léta, kdy jí hrozil transport, na období komunismu, ale reflektuje i čas, kdy se člověk začíná ohlížet za svým životem. Poslední oddíl *Čaj o páté* přináší výběr z její povídkové tvorby.

Katolický týdeník, váz., 165 s., 160 Kč

Marek Pavel a kol. - Jan Šrámek a jeho doba

Monografie je sondou do životního díla katolického duchovního a křesťansko-sociálně orientovaného politika. Jednotlivé kapitoly knihy evokují významné okamžiky a fáze jeho života.

CDK, váz., 783 s., 598 Kč

Ratzinger Joseph - Ježíš Nazaretský (2. díl)

Od vjezdu do Jeruzaléma do zmrtvýchvstání. Tento díl pokračuje v interpretaci evangelií, vedené snahou „porozumět postavě Ježíše, jeho slovům a jeho činům“. Dostává se k nejzávažnější části novozákonního svědectví: k Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání, a hledá odpovědi na otázky: Proč Ježíš musel zemřít? Co znamená zmrtvýchvstání? A co to znamená pro nás?

Barrister, váz., 232 s., 325 Kč

Podzimní TAMMÍM 2011

Ahoj přátelé!

Arcibiskupský seminář v Praze pořádá rok co rok duchovní obnovu pro mladé muže (od 15 do 30 let) která nese název **TAMMÍM**. Toto hebrejské slovo můžeme do češtiny přeložit ve významu bezúhonný, totální, naprostý, dokonalý. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. A k tomu se snažíme přispět i my skrze toto setkání. Zveme mladé muže na společný duchovní víkend s bohoslovci i představenými semináře a hlavně s vrstevníky, kteří se také snaží objevovat a promýšlet svoji mužskou spiritualitu – svůj vztah k Hospodinu.

TAMMÍM je příležitostí prožít víkend v modlitbě, naslouchání, společných rozhovorech o hledání a prožívání víry mezi sebou, s bohoslovci i představenými semináře. Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, zajímaví hosté...

Vytváříme tak prostor i pro hledání životní cesty a prohloubení osobního vztahu s Bohem, nabízíme i možnost duchovního rozhovoru, případně svátosti smíření. Je to také velká příležitost poznat nové věřící kamarády a přátele.

S radostí Tě zveme na letošní podzimní TAMMÍM, který se uskuteční ve dnech 18. až 20. listopadu 2011.

Za Tammím Tým Jiří Zeman, seminarista

BLIŽŠÍ INFORMACE

Místo: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A – stanice Dejvická

Termín: příjezd v pátek 18. 11. 2011 (15.30-17.50 hod.), odjezd v neděli 20. 11. 2011 (po 14. hod.)

Cena: příspěvek dle finančních možností

Informace a přihlášky na:

www.arcs.cuni.cz,
www.tammim.spolco.cz

Přípravy dětí na svátosti

(křest, svátost smíření, 1. sv. přijímání)

začínají v úterý 29. 11. 2011

(15-15.50 hod.)

v Českých Budějovicích
(vchod z Hroznové ulice).

Více informací obdržíte

v kanceláři na Děkanství u sv. Mikuláše
nebo na telefonním čísle: 721 933 754.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz

objednavky@paulinky.cz

Svatá Anežka Česká

Omalovánka s příběhem královské dcery, která se rozhodla pro život v chudobě a ve službě nemocným.

Brož., 16 str., 35 Kč

V souvislosti s jubileem sv. Anežky vyšel

na záložkách triptych sv. Anežky od akad. malířky Milady Marešové s texty modliteb ke sv. Anežce. Detail z triptychu vyšel také jako obrázek.

Záložky, obrázek 3 Kč

Silvano Fausti - Nad evangeliem podle Lukáše

Výklad Lukášova evangelia, ve kterém nechybí odbornost a přitom i pochoptitelnost a živost, která zve nejen k četbě, ale i k přemýšlení a k žití rozjímáného slova. Autorova životní zkušenost se zde spojuje s poctivým bádáním a přesným výkladem s jednoduchým jazykem v ustavičném dialogu mezi moderností a tradicí.

Váz., 848 str., 789 Kč

Maria z Nazaretu (DVD)

Filmový příběh zachycuje Marii ve všech okamžicích, jak nám jej předali evangelisté: v okamžiku andělova zvěstování, při návštěvě Alžběty, v jeslích v Betlémě, v jeruzalémském chrámě se Simeonem, na útěku do Egypta, při hledání malého Ježíše v chrámě, na svatbě v Káně, po boku jejího syna za posledních dnů jeho života a také s apoštolem Janem, který si ji bere k sobě. Celý film vychází z biblického podkladu, a proto je vhodný pro základní poznání Ježíšova a Mariina života.

Rodinný film, český dabing, 115 minut, 199 Kč

Silvano Fausti - Konec času

Lectio divina nad Prvním listem Soluňanům. Meditace stále aktuálního, pravděpodobně nejstaršího spisu Nového zákona, jenž dává křesťanům každé doby hluboké odpovědi na zásadní otázky po smyslu času a dějin, života i smrti.

Měkká vazba, 176 str., 199 Kč

Mons. Karel Fořt

O msgre Fořtovi napsal před 25 lety jeho přítel a kněžský spolubratr, dnes již zesnulý msgre dr. Alexander Heidler toto:

»Karel Fořt se narodil roku 1921 v rodině četnického důstojníka v Rožmitále pod Třemšínem. Svá gymnaziální studia na Jirsíkově gymnáziu v Českých Budějovicích ukončil již za druhé světové války. V této době se seznámil i s nacistickým vězením, kam se dostal pro svou skautskou činnost. Také studium bohosloví mu válka narušila, neboť byl - známý ročník jednadvacet - i se svými kolegy totálně nasazen do Lince. Ale právě toto prostředí ho duchovně utužilo, naučilo ho cenit si bratrského společenství věřících křesťanů a plavat proti proudu, když to vyžaduje svědomí.

27. června 1948 byl vysvěcen na kněze v českobudějovickém semináři, tedy v době, kdy se už nad církví v Československu stahovaly černé mraky. Mladý kněz přišel jako kaplan do Vimperka, odkud samostatně spravoval řadu šumavských a pošumavských farností. V mimořádné situaci, která nastala bezprávným postavením nebo vysídlením šumavských Němců a příchodem nového obyvatelstva, namnoze i duchovně vykořeněného, hledal nové cesty liturgie i pastore, které byly v tomto prostředí jediné účinné - a kterými leckdy předem vystihl to, co se až později, hlavně vlivem 2. vatikánského koncilu, stalo obecným směrem v církvi.

Celková politická situace se však stále zhoršovala a to vrhalo své stíny i na vimperskou faru. Když v roce 1950 chtěli komunisté zneužít svátku sv. Cyrila a Metoděje k tomu, aby se Josef Plojhar při pouti na Velehrad mohl se svým „vlasteneckým a mírovým“ programem zdánlivě opřít o masu českého kněžstva, a proto kněze nevybíravými prostředky k účasti na této pouti nutili, nastala i pro tři vimperské kněze, mezi nimi i otce Fořta, rozhodující chvíle. Na výhrůžky komunistického funkcionáře: „buď půjdete na Velehrad, nebo do vězení, jiná možnost neexistuje“ si řekli, že přece jen třetí možnost tu je a 10. 7. 1950 přešli hranici do Bavorska.

Za několik dní se už octli ve známém táboře „Valka“ u Norimberka, kde se všichni tři hned zapojili do nesnadné táborové duchovní služby. Zanedlouho nato je všechny tři přijal tehdejší biskup alžírského města Constantine, pozdější kardinál Duval do své diecéze. A zde, v prostředí tenkrát výlučně francouzském, začala další etapa života O. Fořta. Po krátké době v saharské Batně se dostává jako kaplan do katedrály v městě Bonne, které bylo kdysi sídlem sv. Augustina. I zde pokračuje O. Fořt ve své práci mezi skauty, stává se oblíbeným mezi prostými rybářskými obyvateli, kterým nesrozumitelné latinské obřady překládá do francouzštiny, a získává řadu dobrých přátel. V 50. letech začal O. Fořt jezdit na dovolenou do Německa. V duchovní službě, kterou v roce 1948 zřídil pro Čechy papežský nuncius a pozdější kardinál Muench, pracoval nejdříve O. Petr Lekavý a po jeho emigraci do USA já. Pro náročnou práci v krajské duchovní službě bylo třeba kněží, a proto jsem prosil O. Fořta, aby se při první možné

příležitosti usadil v Německu natrvalo. Když se pak ukázalo, že v souvislosti s nastávajícími politickými změnami nebude mít katolická církev v Alžírsku prakticky žádnou budoucnost, splnil O. Fořt svůj slib a 23. 11. 1956 se usadil v Mnichově.

Více než osm let pracoval jako „můj“ kaplan v Německu, horlivě, pilně a obětavě, a to vzdor četným zklamáním, nemocem a překážkám. Protože jsem byl stále víc zaplněn svým rozhlasovým apoštolátem, nabídl jsem O. Karlovi, aby se oficiálně ujal funkce vedoucího duchovní služby, kterou již také z velké části vykonával. V roce 1965 byl pak po mé rezignaci jmenován vedoucím duchovní služby pro Čechy v SRN.

Toto rozhodnutí se ukázalo jako řízení Prozřetelnosti, zvláště v roce 1968. Karel Fořt s několika spolupracovníky vykonával v této době jedinečné dílo. Když se poměry nové emigrační vlny v Německu poněkud ustálily, věnoval O. Karel své hlavní úsilí tomu, aby každé větší středisko v Německu dostalo vlastního českého duchovního správce a aby se všude vytvořilo společenství věřících a milujících křesťanů, „církve“ v nejpůvodnějším slova smyslu. Sám k tomu vydatně přispěl v Mnichově. Všechny české duchovní obce v Německu sdružil tím, že zval kněze ke společným poradám a že roku 1972 založil Duchovní radu kněží a aktivních laiků v SRN. Tím se vytvořila spolupráce českých katolíků, zapojená na celoevropské středisko Velehrad v Římě, jednota a spolupráce, které odpovídají evangeliu a potřebám moderního apoštolátu.

Ani já ani O. Fořt jsme nikdy nechtěli vytvořit v Německu nějaké české ghetto. Oba dva jsme vždy přijali pozvání německých katolíků z Čech a Moravy ke společným náboženským slavnostem. Také s církevními obcemi v Mnichově získal O. Fořt živý kontakt.

Jako vyznamenání a zároveň jako posílení jeho autority došlo k jeho jmenování monsignorem. Msgre Karel Fořt si na druhotné církevní hodnosti příliš nepotrpí, ale jako člověk, který má při vši bodrosti a zdánlivé flegmatičnosti velmi citlivé srdce, má právem radost z toho, že jeho neúnavná drobná práce byla uznána nejvyšší autoritou v církvi.«

Tolik msgre Alexander Heidler roku 1973 v Českém slově. Zbývá dodat, co on už napsat nemohl, že msgre Fořt po něm, po jeho smrti, v roce 1980 převzal náboženské vysílání v Rádiu Svobodná Evropa v Mnichově, kde pracoval až do odchodu této stanice do Prahy. V roce 1987 předal otec Karel mnichovskou farnost msgre Karlu Janouškovi a v roce 1991 funkci delegáta Německé biskupské konference prelátu Pavlu Kučerovi. Poté vypomáhal v mnichovské farnosti až do odchodu na odpočinek, který tráví střídavě v Mnichově a v českobudějovickém Kněžském domově.

Slavnost Ježíše Krista Krále

Milí přátelé, o králi Václavu IV. se vypráví, že s oblibou v přestrojení sestupoval z Hradčan do Prahy anebo se mísil nepoznán mezi prostý lid a tvrdě pak dával trestat kramáře, kteří špatnou mírou, zkaženým zbožím nebo lichvářskými cenami okrádali chudý lid. Není divu, že byl proto u lidí oblíben. I mezi námi, často nepoznán, žije Ježíš, náš Pán a Král. Setkáváme se s ním v každém potřebném člověku, v člověku blízkém, se kterým žijeme snad pod jednou střechou a který právě potřebuje naši lásku, anebo v člověku cizím, kterému můžeme nějak pomoci v nesnázi. Setkáváme se s ním tedy skoro denně, všude tam, kde někdo trpí, kde nás někdo potřebuje a žebrá za každého počasí o spravedlnost a milosrdenství. Je to ale mocný král, který bude jednou oddělovat ovce od kozlů, bude odměňovat a bude trestat. Sedí nyní po pravici Boha, Otce všemohoucího, a odtud přijde a soudit bude živé i mrtvé. Chodí mezi námi nepoznaný, my ale nyní víme, za koho je přestrojen, s kým se identifikuje, v kom mu máme sloužit.

Někteří chtějí Ježíšovi sloužit úsilím o odstranění bídy a hladu, moru a války v dalekých zemích širého světa - a to je třeba opravdu činit. Je ale holým pokrytectvím mluvit o osvobození lidí na celém světě, ale držet vlastní poddané za ostatním drátem. Je jen alibismem, sebeklamem a uspávacím opiátem, když hrdí na svoji angažovanost a na naše sociální zřízení necháváme bez povšimnutí člověka vedle sebe, svého bližního. Viděl jsem takovou skupinu demonstrantů, kteří ještě před chvílí hlučně žádali pomoc pro všechny trpící bídou v celém světě, a obsadili pak rychle v tramvaji všechna místa a starou babičku nechali bez povšimnutí stát.

Milí přátelé, Ježíš je mezi námi a je velmi blízko. Dejte mu najíst, dejte mu napít, oblečte ho a navštivte ho anebo se na něho alespoň přátelsky usmějte, aby vás mohl jednou postavit po své pravici. On je totiž náš budoucí soudce, náš Král. Amen.

(Úryvek z knihy kázání mons. Karla Fořta „Cesta, pravda, život“, která pronesl na stanici rádia Svobodná Evropa.)